

[Horn.]

Det er selvfølgelig en nem Maade at skubbe et ubehageligt Spørgsmaal fra sig paa, hvilket bl. a. ogsaa medvirkede til, at Udvalget ikke naaede til en enstemmig Betænkning. Flertallet har ment at maatte fremsætte det billigste Forslag, medens Mindretallet har ment, at det økonomiske maatte det være Rigsdagens Sag at tage Stilling til. Flertallet har dog vedkendt sig, at der var et uløst Problem, nemlig den nævnte Uretfærdighed i Fordelingsreglerne mellem Provins og Storkøbenhavn, hvorfor der i Betænkningen Side 10 øverst er fremsat følgende: — jeg beder om Lov til et ganske kort Citat —:

„Udvalget finder sig foranlediget til at give Udtryk for Ønskeligheden af, at det — naar Tidspunktet derfor findes belejligt — tages under Overvejelse, om der ikke bør tilvejebringes mere ensartede Regler for Beregningen af Statstilskuddet til de forskellige Skoler.“

Ud fra denne Erkendelse er det, jeg gerne vil bede den højtærede Undervisningsminister, der var Medlem af det nævnte Udvalg og altsaa har godkendt den Opfattelse, at der var Fejl at rette, om nu at benytte Lejligheden til at søge denne Uretfærdighed ophævet. Derved vil den højtærede Minister vinde sig mange Venner i Provinsens Kommuner, hvor man føler sig i høj Grad forurettet af den gældende Ordning. Jeg skal ikke med Tal sige noget herom, men henvise til et Bilag i den nævnte Betænkning, hvori et af Udvalgets Medlemmer, Skoleinspektør Høirup, Nyborg, i en historisk Redegørelse for hele denne Sag belyser med Tal, hvad en retfærdig Ordning vilde betyde for mange Provinskommuner, idet den vilde være en betydelig Fordel for flere af disse. Retfærdigheden vil ganske vist koste Staten 2—3 Mill. Kr.

Det er mange Penge, men jeg tror, at Folkestyret — om det taler vi jo saa meget i disse Aar — er vel tjent med at ofre disse Penge, naar det derved kan vise sin Evne til at rette saadanne Fejl. Selv om der nu er gaaet 20 Aar, er der ingen Grund til at lade gaa endnu flere, og man bør nu søge at faa denne Sag ud af Verden. Jeg beder den højtærede Undervisningsminister om snarest muligt at nedsætte et Udvalg med

Repræsentation for de interesserede Parter, for at vi kan faa denne Sag klaret og ud af Verden paa den bedst mulige Maade for baade Staten, Kommunerne og Storkøbenhavn.

Chr. R. Christensen: Et af de Spørgsmaal, der optager det praktiske Landbrug stærkt i disse Dage, er Spørgsmaalet om Bekæmpelse af den smitsomme Kalvekastning. Det er navnlig omkring i de fynske Mejerikredse, at Spørgsmaalet bliver behandlet med meget stor Interesse, og alt tyder paa, at man i den kommende Tid vil tage fat paa et virkelig rationelt Arbejde til Bekæmpelse af dette Onde.

Der er en enkelt Ting i Tilknytning til dette Spørgsmaal, som jeg gerne vil bede den højtærede Landbrugsminister tage op til Overvejelse. Det er i Øjeblikket saadan, at de udtagne Blodprøver i hvert enkelt Tilfælde maa sendes til København til Undersøgelse paa det veterinære Serumlaboratorium; dette er navnlig i disse Tider overordentlig besværligt, og hvis Arbejdet virkelig skal tages op, som det ser ud til, vil de udtagne Prøvers Antal blive mangedoblet. Jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede Landbrugsminister, at der oprettes en Afdeling af Serumlaboratoriet paa Fyn og maaske ogsaa andre Steder i Landet. Allerede nu inden Kastningsbekæmpelsen rigtig er begyndt, har Serumlaboratoriet maattet skride til Regulering af Tilgangen. Forholdet er dette, at det veterinære Serumlaboratorium i Øjeblikket kan behandle ca. 6 000 Blodprøver om Maaneden, men naar der rigtig kommer Gang i Arbejdet med Bekæmpelsen af den smitsomme Kalvekastning, venter jeg, at der for Fyns Vedkommende alene — og Arbejdet kommer sikkert i Gang allerede i denne Vinter — vil blive udtaget op til 20 000 Blodprøver paa en Maaned.

Det vil altsaa sige, at der maa foretages en meget betydelig Udvidelse af Laboratoriet, og det synes mig derfor naturligt, at man decentraliserer Arbejdet, saa man undgaar Forsendelsesvanskelighederne over Store Bælt og skaber saadanne Forhold, at det bliver lettere for Dyrslægerne at komme i Kontakt med Laboratoriet. Det vil ogsaa være en Opfordring til Befolkningen om at fremme Arbejdet med denne Sag, som i høj Grad er paakrævet.